

החברותא

החברותא בסאון פנימי לחברים גליון מס 55

בסיד ב אלול פר' שופטים תשנ"ז

זכר החברותא

"הנותן בים דרך זה ר"ח אלול ובמים עזים נתיבה זה חנוכה" הכלל הוא, כי בר"ח אלול השי"ת מגלה אלהותו ומלכותו לנשמת ישראל וכי הוא מנהיג את כל צולמות בחסדו הגדול וישראל עם קודשו ממליכים עול מלכותו עליהם וזה הנותן בים דרך זה ר"ח אלול (קדושת לוי לר"ה)

"אשיב ממצולות ים" ר"ת 'אשיב' אין שום יאוש בעולם שאפילו נמצאים במצולות ים גם שם אין להתייאש מלבקש רחמים ובחודש אלול שהוא הנותן בים דרך בודאי זה הזמן וכמו שהרא"ש אומר שעכשיו בזמנינו הקב"ה ירד למטה ונמצא בסמוך וקרוב אלינו ואפשר לדרוש אותו בהיותו קרוב. עלינו לעשות משהו כחודו של מחט והוא יתגלה לנו.

בים דרךך ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נודעו (תהילים ע"ז) החטאים נדמים לאדם כמו ים שאין לו סוף אולם "הנותן בים דרך" גם בים החטאים יש דרך ודייקא באלול שהשי"ת מגלה מלכותו עלינו אם רק נפתח פתח כחודו של מחט אז נזכה לקרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראו. בימי הרחמים והסליחות נרבה באהבה איש לרעהו ועי"ז נזכה שד' יהפוך את הזדונות לזכויות, לשוב בתשובה שלמה לפניו אכ"ר.

פנינים יקרים

צדק צדק תרדוף, (שופטים) ר"ל שתדוף צדק עם צדק, היינו אם עשית איזה דבר צדק, צדק תרדוף, ר"ל שתדע שהוא רק מכח עליון, ואם לאו איננו דבר צדק, וזהו למען תחיי וירשת את הארץ אשר ד' אלקיך נותן לך, הצדק אשר אתך הוא רק מצד כח ד' אלקיך אשר נתן לך (ישמח ישראל פר' שופטים אות ר').

וזה יהיה משפט הכהנים כו' ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקיבה (יח, ג), ע"י רש"י וי"ל דרומז על תשובה תפלה וצדקה, צום קול ממון, זרוע נגר היד הוא צדקה הניתנת מיד ליד ובפינחס ותחשב לו לצדקה גם ע"ש הכתוב זרעו לכו לצדקה (זור"ע) לחיים, מרמז על תפלה כמו ויעמוד פינחס ויפלל ועיין רש"י, הקיבה נגר צום, למנוע מהקיבה מותרות מאכלים ולענות בצום נפשו. (שם)

והיית לראש ולא לזנב (פ' תבוא) תרגומו לתקוף ולא לחלש, וזהו שאנו אומרים בר"ה, יהי רצון שנהיה לראש ולא לזנב היינו עדה"כ (משלי יח) רוח איש יכלכל מחלהו, היינו בכל עניני מחלה חלילה הן בגוף והן בנפש ר"ל העיקר הוא התחזקות הדעת שהוא הראש דעת ומוח שבראש, וזהו יכלכל מחלהו. ועי' אנו מתפללים שיהיה לנו דעת ושכל זך ונקי לחזק את עצמנו, ובזה יהי' לנו רפואה שלימה בגוף ובנפש: (שם לר"ה, אות ז')

ושני תמידים כהלכתם; האדם צריך להשתדל שהשני פסוקים שנאמר בהם תיבת תמיד יקיים אותם כהלכתם דהיינו בשלימות, את הכתוב שוית' ד' לגנדי תמיד (תהלים טז, ח) ואת הכתוב וחטאתי נגדי תמיד (שם נא, ח) ואם מקיימים שניהם יחד אין לו לחוש שיבוא לידי עצבות, כי הרי אין עצבות לפני המקום כ"ה, דעו וחדוה במקומו. (ספר נר ישראל ח"ב, בשם מנחם אדמו"ר מרח"ן)

איש סחו אחריו ד' הוא האלקים, יש אנשים החושבים ומדמים בנפשם שגדולתו של הצדיק נמדדת לפי הכמות של המופתים שמספרים ממנו, נגר אלו אמר מרן מרז"ץ זי"ע, והלוא על אליהו זכור לטוב נאמר בשבחיו שהיה איש אשר סחו אחריו ד' הוא האלקים, פ"י הוא גרם להכניס בבני דורו רוח טהרה כזה שכולם כיירו וידעו שד' הוא האלקים, והאי דבר היה השיחה אצל כולם. זהו מופת אמיתי שאפשר לספר בשבח הצדיק אם נגרם על ידו דבר זה. (שם, בשם הנ"ל).

סיון תשל"ט

לכבוד חברי הנאמן

והאדם מה הוא כי יתרעם וכי יתלונן על מר גורלו שחיסר לו דבר זה או אחר, והדמיון אומר לו, שאלמלא היתה נפשו מתמלאת מה שהיא תאבה, היתה השלוחה מנת חלקו. אין זה אלא רעיון כוזב ודמיון חסר תוחלת.

אבל דרך האמת היא להיות האדם נאבק לקבל את כאביו באהבה ובשמחה בלי שום טענות ותרעומת, כי אלו מעוררין לו את פצעיו הדבוקים בו בכל גופו עד שקלקלו לו את אף את הנפש. ורק הכאב וקבלתו באהבה ובשמחה מזכך ומטהר את הנשמה, שזו היא בעצם השלמת חפצה האמיתי להגיע לתקון הכללי של חטא עץ הדעת וע"י כך לקבל את מקומו בעולם הנצח שכולו טוב בין הצדיקים הגדולים אשר היו כבר בעולם ועבדוהו במסירות נפשם כל ימי חייהם. ובזאת יבוא לפני המלך לחסות תחת כנפי השכינה.

לכן אבקשך מאד, אל תהיה שבור ורצוף, ולא יהיה לך שום טענות או תרעומת, ואל תשמע בקול מחשבותיך המייאשים אותך מתוך פינוק של עצבות ושברון לב לראות הכל שחור וחושך אפלה עד לשגעון. אתה שוב עובר את הדרכים הללו ואין אתה נעמד לעשות חשבון הנפש לשום אל הלב שלא הרווחת מאומה מהרגליות הטבע הזו הנמשך בלי סוף ובלי תכלית והממיט האסון הגדול כי כך הוא כח ההרגל אם אין חפצים להשתחרר ממנו באמת ובתמים ובכוח ייחודי. ייחודי הנפש.

... ואתפלל, כי השי"ת יתן לך כוחות הנפש האמיתיים שתוכל לעמוד בכאבים החזקים בשעה שאין אתה מסוגל לשאת אותם לבד, מחמת תקיפות הטבע וחולשת הנפש הנובעת מחסרון היגיעה להשיג בנפש ובבשר לחיות את הכלל הפשוט - שהכאב טוב לאדם ומרפא לנפשו ומביאהו לדביקות הבורא ברוך הוא.

כי טבע האדם כך הוא, בשעה שהוא נתקף בכאביו הרי הוא נשבר ומתמלא תרעומת קשה, וזה גורם, שבעת שהכאב נפסק ועזבו לא נשתייר בו באדם שום רושם של תועלת ההתקשרות ודביקות הבורא אשר היה יכול לצמוח לו, לו היה מקבלם באהבה ובשמחה. ומחמת תלונותיו לא השכיל ליהנות מן האורות המתקבלות מן סבל האמונה להיות מזבח כפרה לפרט ולכלל ומשכן להשראת הנפש.

ולמה הדבר דומה, לתינוק הזה, כשאין לו שום כאב, הרי הוא נינוח, שקט ושאנן ואינו צריך לאמו. לא כן הוא, כשהוא נתקף בכאב הרי הוא מר צורח וקורא לאמא בעוז כי תבוא לגאלו מיסוריו. כך האדם אינו קורא לבוראו אלא מתוך יסורין הבאין עליו לעוררו על חובתו בעולמו, לפקוח עיניו לעשות חשבון נפשו ועל צורך התקשרותו בבוראו דרך הבשר והדם. ובודאי שאין היסורין נשלחין אליו לשברו או לדכאו בעלמא. אלא התכלית האמיתית הפנימית של היסורין לגלות לו מצפונו נשמתו אשר מבקשת ומתחננת לפניו לעשות עמה חסד של אמת ושל נצח שתוכל להגיע לצור מחצבתה מתחת כסא הכבוד אשר ממנה חוצבה.

ועלינו ללמוד במה שונה בשר האדם מבשר הבהמה יתרון לו מן הבהמה, הוי אומר, זו החכמה, ומהי החכמה, לברר זה הדבר, שהאדם אינו אלא בשר בהמה, והחכמה שהוא חושב ומדבר ולומד הרי הכל גילוי האלוקות, וההכרה הזאת הוא דבוק בבורא, כי עצם החכמה היא דביקות הבורא.

חגור נא עוז וצא לקרב נגד המחשבות של החשכות, וצעק אל הקב"ה מתוך עומק לבך השבור והכאוב מתוך חוצפא כלפי שמיא מעליא, תבקש רחמים ותשיח צערך לפניו וכה תאמר לפניו: "אנא, בוראי כשם שהרופא הפרופ' אינו מתבייש ולא נגעל מלטנף ידיו ברפואתו את אברי האדם המלוכלכים בתוקף תפקידו הרפואי. כך גם אתה קוני וצורי, רופא חולי עמו ישראל, ורופא נפשות ישראל, רפאני ה' וארפא ממשובתי אף שאתה מתלכלך מפגמי וכך גם נשא משה רבנו תפילתו על אחותו מרים הנביאה וביקש א-ל נא רפא נא לה. כי אתה שומע תפילת כל פה ושיחת כל לב עמו ישראל ברחמים.

ייכנסו נא דברי אלה אל לבך, ולא תשמע בקול היצר, תקרא להבורא ברוך הוא, ולא תתייאש לא ננעלו שערי רחמים, ותוכל לפעול ישועות לכלל ולפרט ולכל משפחתך ותזכה לקבל את האורות של משיח ויתמלאו כל משאלות ליבך לטובה אמן, אל תתעייף מן העבודה, או אז תהיה קשור ודבוק בהבורא עד עולם אמן ואמן.

ידידך הנאמן ...

כי זה כבר כמה שנים שאנו קשורים בלב ובנפש ובנשמה, כמה זמן ושעות ארוכות דיברתי אליך ולימדתיך וביקשתי ממך ללכת יחד בדרך האמונה הפשוטה. והנה כאשר הגעת לנסיון נפלת. ולא רצית לראות כי אין זה אלא ירידה צורך עליה, כדי שתוכל לקבל את האור וישועתך מן המחשבות הרעות.

וכשתילחם עם מחשבותיך ולא תאשים איש. תזכה לשלימות הדעת עד שתזכה לראות בהירות התקשרות הבורא מתוך הכאב העמוק של השכינה אשר נמצאת אתנו בגלותנו הארוכה. ובשכר עינויך וענייך תזכה לקבל דעת השלימות כמו שדוד המלך ע"ה אמר "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך" וכך נתגלה לו ליוסף הצדיק בשיא נסיונו וכאביו דמות דיוקנו של אביו הסיבה אשר שלח לו השי"ת להצילו מרדת שחת, ולהיות ליסוד העולם.

לכן דע נא, כי חבל על כל נשימה שאתה מבזבז את החיים בכאב שאין לו תחילה ואין לו סוף, ועלינו רק לשמוע דרך הסיבה של הכאב את הצער של השכינה על שגלינו מארצנו וישראל שרויין בצער ואינן נגאלין.

ואם תשמע בקולי, הקב"ה בעל הרחמים ישמע קול שוועתך כמו ששמע בקול שרה אמנו אשר הלכה בדרכי השי"ת ובדביקותו וביסוריה לא האשימה זולתה, והקב"ה נעתר לה ואחרי בלותה היתה לה עדנה ונפקדה ביצחק אבינו. כך גם אתה תוכל להיושע כי אני ה' לא שיניתי.

ד אחרים קצרים צפ"י זכרי אל"ר הרא"ש e"ל k"ל סכתבס הר"ר גז"יה סג"ל e"ל

הרא"ש שליט"א נשאל על פירוש אבן עזרא בסוף שופטים שהזקנים אמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה, כי "לולי שעשו עבירה בדומה לה - לא נודמן להם שיהרג אדם", ומובא גם ברמב"ן בשמו, ושאלתי אם כך הדבר מה הועילו הזקנים בדכריהם אם הם הסיבה לכך. הסביר ואמר: אבל כדיבורים הללו ביטלו את הקטרוגים שנוצרו מהרצח.

במוצש"ק אמר הרא"ש באמצע זמירות שמזמרים אצלו בחדרו: "אשרי מי שראה אותו בחלום", האחדות שאנו זקוקים לה לפני הגאולה, צריכה להיות כמו בחלום שאין בו שנאה ולא מחלוקת, אחדות אמיתית. "אשרי מי שנתן לו שלום", רק אם לא תהא אצלנו מחלוקת ופירוד נוכל להגיע לידי השלום. ואז "ה' יברך את עמו בשלום" ואז הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא לפני בוא יום הגדול והנורא" היינו אותו יום שהוא גדול ונורא מלא יסורים וצרות איומות, אבל כאשר ניתן את האחדות השלימה כראוי, "וועלן מיר פארמיידן די יסורים און ווייטאקן" נוכל להכריח את השכינה בבחינת חוצפה כלפי שמיא שיבא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם בלי צרות ומכאובות. הרא"ש סיים ואמר שצריכים לכתוב את הדברים הללו.

הרא"ש המשיך ודיבר שעכשיו בזמנינו הקב"ה ירד למטה ונמצא בסמוך וקרוב אלינו ואפשר לדרוש אותו בהיותו קרוב. עלינו לעשות משהו כחודו של מחט והוא יתגלה לנו, הצרה היא שאין האדם רוצה להיכנע וממשיך בדרך הרגילה מבלי לזוז כלשהו מהרגליו ומידותיו. בהיסח דעת אחד מצדנו היה מתגלה משיח צדקנו, היסח דעת שאין לנו דעת, ואנו בבחינת תוהו ובוהו.

שנינו בפרקי אבות (ו) הלומד מחברו וכו' אפילו אות אחת צריך לנהוג בו כבוד. לכאורה מה זה אות אחת, מה אפשר כבר ללמוד ממנו בזה. בפשטות הכוונה שלימדו אות אחת שיוצאת מזה הלכה הנדרשת מהאות כמו שמצינו בחז"ל "ו' מוסיף על ענין ראשון" או בסכת-בסכות", הלכה בנוגע למחיצות הסוכה. אבל הרא"ש אמר פעם שהלומד תורה שלא לשמה עם פניות והתפארות, הנייר נעשה חלק והאותיות פורחות, אלא שאם מתבונן פעם בעת לימודו על נותן התורה שהוא הנותן לו ללמוד ולחדש חידושים, אפילו שמחשבה זו כאות אחת לרגע קט, האות הזאת מאירה ואפילו שופכת אור על כל האותיות הכבויות ואור חדש עליהם יופיע. וזהו הלומד את חברו אות אחת, שמחדיר בלבו את ההתבוננות בנותן התורה, ושהוא עצמו לית לי' מדגרמי ולא כלום וכו'.

התאוננתי בפניו שכתובת הסידור (חלק שבת ויו"ט) עולה לי בקשיים, טרדות והפרעות רבות מכל צד. ענה לי הרא"ש: אם לא היו לך ההפרעות הללו, יכלת לחשוב שאתה עושה בעצמך את העבודה הזאת, ואז כמובן שאין להקב"ה שייכות לכך, אבל אם יש לך הפרעות ובכל זאת אתה ממשיך בעבודה ואתה מתפלא על כך ובא לידי מסקנה שרק ה' עוזר לך ואלמלא עוזרו לא יכול - אז באמת עוזר לך והוא נמצא בתוך העבודה וזה מ"ש דוד המלך טוב לי כי עוניתי - למען אלמד חוקיך.

ושאל אותו משהו, אני כבר אצלכם הרבה שנים וטרם מרגיש אני שהגעתי לאיזה דרך שהוא לתיקוני, אמר לי הרא"ש עצם הדבר שאתה מרגיש בחסרונות שלך, זהו תוצאה שאתה נמצא כאן, ובלעדי זאת כמה היתה גדולה גאוותך.

שהשמחה במעונם

הר"ר **יעקב יוסף הירשלר ומשפ'** מלונדון להולדת הבן.

הר"ר **חיים שלומייק ומשפ'** מניו יורק להולדת הבן

הר"ר **שמחה לייב שלמוייק ומשפ'** להולדת הנכד.

הר"ר **מרדכי גולדשטיין ומשפ'** מלונדון להכנס הבן לעול המצוות.

הר"ר **יצחק טוקצניסקי ומשפ'** לנשואי הבת

י"ל ע"י
מערכת החברותא
עדני 3
טל: 02-5829688
ת.ד. 5080
ירושלים 91050